Mirela Zafirii, călătorie în lumea fără dor

(Grigore Constantinescu – 7 septembrie 2012)

În lumea muzicii vocale a ultimelor două decenii, personalitatea sopranei Mirela Zafiri s-a impus asemenea unui subiect predilect pentru cei interesați să descopere firescul și tenacitatea mijloacelor prin care se construiește o ascensiune în lumea artei spectacolului.

Nu sunt singurul care i-a urmărit cu interes, poate surpriză și curiozitate, pasiunea fără liniște cu care a slujit, pentru ea și ceilalți, iubirea de muzică și talentul dăruit de destin. Am avut bucuria să-i cunosc succesele, pe scena de operă și de concert, în ambianța universitară, competițională, dar și în cea a lansărilor editoriale sau discografice. Cine parcurge, măcar în treacăt, lista realizărilor sale află că tânăra muziciană din Lugoj a studiat pianul și viola, că și-a intuit și descoperit vocea, cultivând pătimaș studiul capabil să o ducă spre afirmare. Mirela Zafiri, o imagine ce merita aplauzele publicului, a căutat îndrumarea maeștrilor, mulți ca număr și faimă, căutând perfecțiunea în primul rând la clasa sopranei Georgeta Stoleriu, profesoara creatoare de vedete internaționale. Interesul pentru miniatura vocală, unde ne lasă moștenire o suită semnificativă de discuri, se unește cu arta belcantistă, de la opere de Bellini sau Verdi la cele de Donizetti, ultimul spectacol pe scenă fiind rolul titular din Lucia di Lammermoor, la Opera din Brașov, cu numai șase luni în urmă.

Prezențele sale scenice nu au ocolit strălucirea vocală a divertismentelor și jazzului, invitată fiind adesea, și peste hotare, în Franța, Germania, Spania, Italia, Elveția, Austria, urcând cu scânteierile de diamant ale coloraturilor sale scara stelară a partiturilor lui Strauss.

Când a ostenit a scrie o carte despre Mozart, numeroase articole și interviuri? Ce o interesase, ca interpret, privind poezia și muzica, îmbinate în cântec, pentru a deveni Teză de Doctorat? A fost prilej de mai bună cunoaștere a gândurilor sale, în dialogurile și studiile intreprinse sub îndrumarea mea pentru realizarea proiectul, după ce parcursese cursuri de măiestrie și master.

Sunt numeroase distincțiile românești și internaționale ce i-au subliniat meritele, precum și cronicile care au indicat linia ascendentă a carierei sale, recunoașterile unei valori care aștepta luminile maturității, ocolind pragurile și dușmăniile, uitând ce este răul și pe cei care îl pot mânui cu viclenie.

La orizontul primilor ani din al patrulea deceniu de existență, s-au ridicat amenințătoare și nebănuite, negurile, teama. Cine poate ști cum a resimțit în sufletul său, acest om atât de vesel, generos și puternic, bănuielile spaimei? Vestea rea a dispariției Mirelei Zafiri aparține finalurilor tragice, pentru care niciodată nu suntem pregătiți. Ne-a lăsat, ca să nu o uităm, amintirile, scrierile cu cuvinte potrivite pe vers sau emoție, iubirea necondiționată față de cei dragi și, mai ales, vocea, așa cum s-a așezat pe discurile cu cântece. Dar, oare ce poate înlocui farmecul unei ființe care iubea viața ca Mirela Zafiri?